

Nieuwsbrief

Verschijnt driemaandelijks | juni 2025

1. Kort
2. BTW regeling afbraak en heropbouw / wijzigingen vanaf 1 juli 2025
3. Een dividend opnemen onder VVPR bis of uit een liquidatiereserve
4. De beëindiging van een arbeidsovereenkomst / denk aan outplacement en verzekeringen

5. Over procedures en termijnen
6. Wat zijn de verschillen tussen de ontbinding van een vennootschap en een faillissement
7. Over de terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever / België - Nederland
8. Meervoudig stemrecht/meer stemrechten dan aandelen in een vennootschap

Rechtspraak en Rulings

1. Kapitaalvermindering uit passieve holding kan misbruik uitmaken
2. Over de fiscale aftrek van beroepskosten en de correctie van een jaarrekening

1

Kort

In **uitvoering** van het federaal regeerakkoord is recent een akkoord bereikt over een **programmawet** die heel wat fiscale maatregelen bevat zoals de invoering van een **exitaks**, zeg maar een belasting bij vertrek. Die bestaat al op het niveau van de vennootschapsbelasting, daar geldt bij de verplaatsing van de feitelijke leiding van een vennootschap naar buiten België een fiscale fictie van ontbinding en vereffening. Dat wordt ook voorzien voor natuurlijke personen - aandeelhouders die België metterwoon verlaten. Ze ontvangen op dat exitmoment dan een liquidatiedividend waarover de roerende voorheffing is verschuldigd. **Meerwaarden op aandelen in de vennootschapsbelasting** zijn vrijgesteld in zoverre de deelneming voldoet aan de voorwaarden van het DBI stelsel (vergelijk deelnemingsvrijstelling).

Drie basisvoorwaarden;

- minimum participatie / de deelneming bedraagt minstens 10% of heeft een aanschafwaarde van minstens 2,5 mio eur;
- permanentievoorwaarde / de deelneming moet voor minstens een periode van 12 maanden in volle eigendom worden gehouden;
- taxatievoorwaarde / het moet gaan om een normaal belaste deelneming.

Voor deelnemingen beneden de 10% maar met een aanschafwaarde van minstens 2,5 mio eur, voegt de programmawet een voorwaarde toe voor een vrijstelling van belasting. De deelneming moet het karakter hebben van een "financieel vast actief". De bijkomende voorwaarde is vooral bedoeld om meerwaarden op loutere beleggingen niet langer vrij te stellen. (geldt overigens niet voor kleine vennootschappen).

Er wordt gesleuteld aan de aftrek en de belastbaarheid van **alimentatievergoedingen**. Waar dat nu nog eenvormig op 80% staat, wordt dat gespreid over 3 jaar afgebouwd naar 70, 60 en 50%, zowel voor de aftrek bij de betaler als voor de belastingheffing bij de ontvanger. Dat gaat reeds in voor alimentatie-uitkeringen betaald en

ontvangen in 2025. Een belangrijke verhoging van de belastingvrije som die niet gepensioneerde **flexi-jobbers** kunnen ontvangen. Door een voorziene jaarlijkse indexatie landen we voor dit jaar reeds op 18.000 eur (ipv 12.000 eur). De belastingvermindering voor giften daalt van 45 tot 30% ook reeds vanaf het inkomstenjaar 2025. Stelt u huispersoneel te werk, mag u fiscale aftrek voortaan vergeten....

Een vennootschap kan aan haar bestuur een **voorschot** toestaan in **rekening courant**. U financiert dan uw eigen vennootschap. Dat kan zolang u maar correct rente op dat voorschot betaalt. De belastingdienst bepaalt daar zelf de percentages voor. Voor een "niet-hypothecaire lening zonder vaste looptijd" is dat op een debet stand voor 2025 6,25 %. Wist u dat het ook omgekeerd kan; uw vennootschap overweegt een investering en kan daarvoor bij de bank aankloppen maar ook bij haar bestuur. Ook de rentepercentages op een dergelijke financiering worden jaarlijks vastgelegd. Voor 2025 kan dat maar liefst 7,08% bedragen. Dat is uiteraard bruto, in privé betaalt u er nog 30% roerende voorheffing over. De rente blijft overigens fiscaal rente voor zover voldaan is aan twee voorwaarden;

- het bedrag van uw financiering mag niet meer bedragen dan +/- het eigen vermogen van de vennootschap;
- de rente die de vennootschap vergoedt moet een normale marktrente zijn (niet meer dan die 7,08%).

Is aan één van de voorwaarden niet langer voldaan, wordt de rente geherkwalificeerd tot dividend met gevolg dat zij niet langer fiscaal aftrekbaar is voor de betalende vennootschap.

Nog dit, de belastingdienst, daarin gevolgd door bepaalde rechtspraak, zou een aftrek kunnen weigeren indien de rente niet meteen betaald wordt in het belang van de vennootschap. Neem bijvoorbeeld de situatie waarin uw vordering op de vennootschap is ontstaan door een niet-uitbetaald dividend, of indien de vennootschap beschikt over voldoende liquiditeit en u daarnaast toch nog een forse rente vergoedt.

Nu we het toch over **rentepercentages** hebben, recent zijn ook gepubliceerd de percentages **die u kan aanrekenen aan een niet betalende cliënt**. Is dat een particulier, wordt het percentage jaarlijks bepaald en voor '25 is dat 4,5%. Is uw cliënt een ondernemer, wordt de rente halfjaarlijks vastgelegd en voor de eerste helft van '25 is dat 11,5%. U kan perfect andere percentages hanteren indien u dat uitdrukkelijk overeenkomt met uw cliënt en/of dat is opgenomen in uw algemene (aanvaarde) voorwaarden. Als maximum geldt het percentage dat van toepassing is in de relatie met ondernemers.

De **kilometervergoeding** die de overheid betaalt aan haar ambtenaren is opnieuw beperkt gestegen van 0,4290 naar 0,4320 en dit met ingang 1 april van dit jaar. Dit kwartaalbedrag geldt tot eind juni. U kan ook kiezen voor een jaarvergoeding, die momenteel nog 0,4415 bedraagt.

Maakt u als werknemer of bestuurder gratis gebruik van een (deel van een) pand dat uw werkgever / vennootschap ter beschikking stelt, rekent de belastingdienst u daar een **voordeel alle aard** voor aan, waarover u inkomstenbelasting en sociale bijdragen betaalt.

Het belastbaar voordeel wordt als volgt berekend;

Kadastraal inkomen (KI) x index x percentage privé gebruik van het pand x 100/60 x 2.

De index wordt jaarlijks vastgesteld en bedraagt voor dit jaar 2,2446 (vorig jaar nog 2,1763).

Wordt de woning gemeubeld ter beschikking gesteld, wordt het resultaat van de formule verhoogd met 5/3.

Een voorbeeld

Uw vennootschap stelt een pand ter beschikking met een niet-geïndexeerd KI van 2.500 eur. U gebruikt het pand 75% privé. Het voordeel wordt als volgt berekend;

$2.500 \times 2,2446 \times 75\% \times 100/60 \times 2$ of 14.028,75 eur op jaarbasis.

Maakt u gratis gebruik van verwarming en/of elektra geldt daar ook een bijtelling voor.

Voor verwarming is dat dit jaar 2.500 eur (was 2.430 eur), voor elektra 1.250 eur (was 1.210 eur).

Verhuurt u als natuurlijk persoon een onroerend goed aan uw vennootschap, dan kan een deel van de ontvangen huur worden **geherkwalificeerd als beroepsinkomen** (in plaats van onroerend inkomen).

Herkwalificatie is aan de orde van zodra de ontvangen huur meer bedraagt dan volgende grensbedrag; geïndexeerd KI x 5/3 x 5,63.

Het overschrijdend gedeelte wordt dan als beroepsinkomen belast aan de progressieve tarieven in de personenbelasting en sociale premieheffing.

Een voorbeeld

U verhuurt een pand met een niet-geïndexeerd KI van 1.200 eur aan uw vennootschap. De grens voor herkwalificatie bedraagt;

$1.200 \times 5/3 \times 5,63 = 11.260,00$ eur.

Ontvangt u bv. 13.000 eur huur op jaarbasis, wordt 1.740,00 eur daarvan als beroepsinkomen belast.

Om het KI van een gebouwd onroerend goed vast te stellen wordt overigens nog steeds uitgegaan van de normale netto huurwaarde op 1 januari 1975!

Is dat niet meer vast te stellen, berekent de belastingdienst het KI door 5,3% toe te passen op de normale verkoopwaarde van het pand met als referentietijdstip opnieuw 1 januari 1975.

Daartoe is een berekeningswijze uitgewerkt die vertrekt van de actuele verkoopwaarde die wordt "herleid" naar een waarde anno 1975 en dit door deling met een correctiefactor...

Deze methode wordt gehanteerd om het KI vast te stellen van in buitenland gelegen onroerend goed maar dus ook voor in België gelegen panden. De correctiefactor voor 2025 bedraagt 16,182 (vorig jaar nog 15,726).

Een voorbeeld;

Neem een pand dit jaar aangekocht voor 450.000. Het KI wordt dan vastgesteld als volgt;

$450.000 \text{ eur} / 16,182 \times 5,3\%$ geeft 1.473,86 eur.

2

BTW regeling afbraak heropbouw / wijzingen vanaf 1 juli 2025

Tot nu geldt het verlaagd BTW tarief van 6% voor de levering (verkoop) van een woning na afbraak en heropbouw enkel in het kader van een tijdelijke overgangsregeling die afloopt op 30 juni dit jaar. Die regeling wordt nu definitief uitgebreid met aangepaste voorwaarden. Voortaan zijn er vier situaties waarin u toepassing kan maken van het 6% BTW tarief (vanaf 1 juli dus).

Afbraak en heropbouw van de woning door de bouwheer zelf voor eigen bewoning

We hebben het dan over de enige woning van de bouwheer bedoeld tot hoofdverblijf voor een periode van minimaal vijf jaar. De maximaal bewoonbare oppervlakte is beperkt tot 200 m².

Afbraak en heropbouw van de woning bedoeld voor sociale verhuur aan sociale verhuurkantoren of erkende woonmaatschappijen en dat voor minstens 15 jaar

Hier geldt verder geen oppervlakte beperking

Afbraak en heropbouw door de bouwheer met een verhuurdoel aan een natuurlijk persoon die er zijn of haar fiscaal domicilie houdt en dit voor minstens 15 jaar

De maximaal bewoonbare oppervlakte bedraagt 200 m².

Verdere voorwaarden zijn;

- een voorafgaande elektronische verklaring mede ondertekend door de koper;
- in geval van meerdere kopers wordt het criterium van de enige woning individueel beoordeeld, niet langer collectief;
- indien slechts één van de kopers recht heeft op 6% volgt een pro rata toepassing van de BTW volgens de eigendomsverdeling.

Een vierde mogelijkheid is de verkoop van een heropgebouwde woning aan;

- een natuurlijke persoon voor eigen bewoning.
- De maximaal bewoonbare oppervlakte bedraagt 175 m² en men moet er minstens 5 jaar domicilie houden;
- een natuurlijk persoon met het oog op de verhuur aan een ander natuurlijk persoon die er zijn of haar domicilie vestigt. De maximaal bewoonbare oppervlakte bedraagt 175 m² en de huur ziet minstens over 15 jaar;
- een verhuurder die de woning toewijst aan een sociale verhuurinstelling. Hier geldt geen oppervlaktebeperking.

Vanaf 1 juli kan verder geen toepassing meer gemaakt worden van 6% voor de levering en de plaatsing van verwarmingsketels op aardgas, stookolie of steenkool. Dat geldt zowel voor nieuwbouw als renovatie.

Wat wel nog kan aan 6% zijn niet specifieke onderdelen zoals radiatoren met thermostatische kranen, vloerverwarming, sensoren... of het onderhoud en herstelling van bestaande fossiele installaties.

6% kan u voortaan ook vergeten voor houtkachels, warmtepompen en alles wat met steenkool te maken heeft.

3

Een dividend opnemen onder VVPR^(*) of uit een liquidatiereserve

Het standaardtarief op een courante dividenduitkering bedraagt nog steeds 30%. Onder het **VVPR (bis) regime** kan dat aan een gereduceerd tarief van "slechts" 15%.

Wat zijn de voorwaarden;

- het moet gaan om dividend op aandelen uitgegeven na 1 juli 2013;
- op naam en in geld volstort.
- enkel fiscaal kleine vennootschappen komen in aanmerking (en er gelden nog wat overdrachtsbeperkingen voor de aandelen).

Het 15% tarief geldt niet onmiddellijk, maar is van toepassing op winstuitkeringen vanaf het derde boekjaar na dat van de inbreng. Voor een dividend vanaf het tweede boekjaar bedraagt het tarief 20%. Dit geeft volgende percentages en tijdsverloop;

- voor een dividend op het resultaat van het boekjaar van de inbreng 30%;
- voor een dividend op het resultaat van het eerste boekjaar na dat van de inbreng eveneens 30%;

- voor een dividend op het resultaat van het tweede boekjaar na dat van de inbreng 20%;
- tot slot voor een dividend over het resultaat van het derde boekjaar na dat van de inbreng 15%.

Eerder vermelde programmawet voorziet dat de 20% nog slechts zal gelden voor inbrengen ten laatste op 31 december van dit jaar verricht. Daarna geldt ook hier het standaard tarief van 30%.

Middels de uitkering van een **tussentijds of interimdividend** kan u vroeger een beroep doen op het 15% tarief. Een interimdividend wordt toegekend op het resultaat van een lopend boekjaar of een afgesloten boekjaar dat nog niet definitief is goedgekeurd. Een tussentijds dividend wordt uitgekeerd op overgedragen resultaat van de laatst goedgekeurde jaarrekening. Voor beiden dividenden aanvaardt de belastingdienst dat zij zien op de winstverdeling van het jaar zelf.

Een voorbeeld

een vennootschap wordt opgericht begin '22 met een eerste boekjaar dat eindigt op 31 december van dat jaar. Het derde boekjaar sluit af eind '25. Een courant dividend kan het eerst in '26 worden uitgekeerd aan 15%. Dat ziet immers op het resultaat van het derde boekjaar na dat van de inbreng.

Keert u in '25 een interim of tussentijds dividend uit, kan dat dit jaar reeds aan 15%.

Een vennootschap kan verder beslissen haar resultaat na vennootschapsbelasting deels of volledig toe te wijzen aan een **liquidatiereserve**. Dat kan tegen een heffing van 10%. Uit die reserve kan vervolgens een dividend worden opgenomen;

- binnen de vijf jaar na aanleg tegen een heffing van 20%;
- na vijf jaar is dat 5%.

Door een niet bedoelde berekeningsfout bedraagt de totale heffing na vijf jaar nu 13,64%.

Dezelfde programmawet corrigeert dit naar 15%, net zoals van toepassing voor VVPR.

Wordt de reserve uitgekeerd naar aanleiding van een vereffening is geen enkele verdere heffing verschuldigd.

Er wordt ook gesleuteld aan termijnen en tarieven. De wet maakt een onderscheid voor reserves die aangelegd zijn voor of na 1 januari 2026.

Voor de reserves aangelegd vóór 31 december van dit jaar

- blijft voor een uitkering na vijf jaar het tarief behouden op 5%.
- respecteert u een wachttermijn van drie jaar, wordt het tarief verlaagd van 20% naar 6,5%.

Voor een uitkering binnen de drie jaar blijft het tarief 20%.

Voor reserves aangelegd na 1 januari 2026

- wordt het tarief 6,5% bij het naleven van een wachttermijn van drie jaar;
- voor een uitkering binnen de drie jaar geldt het tarief van 30%.

De 6,5% zou ook reeds toegepast kunnen worden voor reserves die op 1 juli van dit jaar reeds drie jaar oud zijn. U heeft dan de keuze voor een uitkering na 1 juli van dit jaar aan 6,5% of wachten tot in 2027 (na vijf jaar), aan 5%.

(*) Verlaagde voorheffing / précompte réduite

4

De beëindiging van een arbeidsovereenkomst / denk aan outplacement en verzekeringen

Stel, u bent een werkgever en maakt een einde aan een arbeidsovereenkomst met een medewerker.

Vaak wordt vergeten dat men soms verplicht outplacement moet aanbieden. Dat gaat dan over begeleiding bij het vinden van een nieuwe baan, zoals bv een sollicitatietraining.

De algemene regel is dat van zodra een medewerker een opzegtermijn heeft van 30 weken of meer (vanaf het ogenblik dat hij of zij meer dan tien jaar in dienst is) de werkgever outplacement moet aanbieden. Maar de verplichting kan ook bestaan voor werknemers met een opzeg minder dan 30 weken in het bijzonder van zodra hij of zij ouder is dan 45 jaar op het moment van het ontslag en minstens één jaar ononderbroken in dienst is. Omgekeerd zijn er uitzonderingen. Zo zal outplacement niet aan de orde zijn indien de werknemer minder dan halftijds in dienst is op het moment van het ontslag, 62 jaar of ouder, (en 42 jaar activiteit op de teller) in dat geval moet de werkgever outplacement niet spontaan aanbieden maar kan de medewerker er wel om verzoeken binnen de twee maand na het ontslag.

Houdt u als werkgever bij ontslag ook rekening met eventuele collectieve ziekteverzekering die u heeft afgesloten. Is uw medewerker minimaal 2 jaar ononderbroken aangesloten, bent u als werkgever verplicht hem of haar te informeren over de mogelijkheden tot voortzetting van de ziekteverzekering. In elk geval dient u de verzekeraar op de hoogte te stellen van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Zij zullen dan vaak zelf corresponderen met de medewerker waarbij alle nuttige informatie wordt geleverd. Loopt het mis en zorgt u er niet voor dat de medewerker correct wordt geïnformeerd, is de heersende rechtspraak dat zowel werkgever als verzekeraar solidair kunnen gehouden worden om een schadevergoeding te betalen.

Over procedures en termijnen

Natuurlijke- en rechtspersonen moeten elk jaar een aangifte in de inkomstenbelasting indienen. De precieze termijnen worden door de belastingdienst bepaald.

Voor natuurlijke personen is de uiterste datum 15 juli, tenzij het gaat om een "complexe" aangifte met bv buitenlandse beroepsinkomsten, bezoldigingen van bestuurders, enz. In dat geval is de deadline 16 oktober van datzelfde jaar.

Bij emigratie moet de aangifte binnen 3 maanden na vertrek worden ingediend. Voor een zeer eenvoudige aangifte kan de belastingdienst een voorstel van vereenvoudigde aangifte aanleveren gebaseerd op de haar reeds bekende gegevens. De belastingplichtige hoeft enkel het voorstel dan na te kijken en indien nodig aanpassingen door te geven.

Voor rechtspersonen ligt de indieningsdatum tussen één maand na de datum van goedkeuring van de jaarrekening en maximaal 7 maanden na de afsluiting ervan. Voor de balansdata van 31 december 2024 tot en met 28 februari 2025 is de indieningsdatum vastgesteld op 30 september 2025.

In de programmawet heeft de federale regering voorgesteld om de onderzoeks- en aanslagtermijnen in de inkomstenbelasting aanzienlijk te wijzigen. De bedoeling van de aanpassingen zijn een vereenvoudiging van het systeem en belastingplichtigen sneller bieden over hun fiscale positie.

Voorgestelde wijzigingen:

- de standaardtermijn voor een fiscale controle en aanslag bedraagt drie jaar vanaf één januari van het aanslagjaar. Dient u over 2024 een correcte en tijdige aangifte in in 2025, kan de belastingdienst uw aangifte toetsen tot uiterlijk 31 december 2027. De huidige begrippen van 'semi-complexe' en 'complexe aangiften' worden samengevoegd onder één vereenvoudigde definitie. Voor dergelijke aangiften geldt een onderzoekstermijn van vier jaar, een aanzienlijke verkorting ten opzichte van de huidige zes en tien jaar;
- de termijn voor de behandeling van fraudedossiers wordt ingekort van tien tot zeven jaar.

De nieuwe termijnen zijn retroactief van toepassing vanaf het aanslagjaar 2023. Dit betekent dat ze ook gelden voor aangiften die vanaf dat jaar zijn ingediend.

De voorgestelde inkorting van termijnen biedt belastingplichtigen een grotere rechtszekerheid. Door een snellere behandeling weet men sneller waar men aan toe is.

Niettegenstaande de inkorting van de onderzoeks- en aanslagtermijnen blijft de fiscale bewaarplicht van tien jaar behouden. Dit betekent dat belastingplichtigen nog steeds verplicht zijn om hun administratie en relevante documenten gedurende een decennium te bewaren.

Wat zijn de verschillen tussen een ontbinding en een faillissement

De ontbinding van een vennootschap is een formele beëindiging van haar bestaan als rechtspersoon. Dat gebeurt doorgaans op een vrijwillige basis waarop een vereffening van het vermogen van een vennootschap volgt. Daarbij worden in de eerste plaats de schulden voldaan, een eventueel liquidatiedividend komt vervolgens toe aan de aandeelhouders.

Een faillissement daarentegen is een gerechtelijke procedure die uitgesproken wordt wanneer een vennootschap niet langer in staat is haar schulden te betalen.

Er is dan sprake van een staking van betaling (de openstaande en vervallen schulden worden niet langer voldaan) en haar krediet is geschokt (leveranciers geven geen uitstel meer en de vennootschap krijgt geen bijkomende financiering).

Een faillissement kan door het bestuur zelf worden uitgelokt, waarbij de boeken worden neergelegd, of de vennootschap kan in faillissement gedagvaard worden door een schuldeiser.

Er wordt vervolgens een curator aangesteld om het vermogen te beheren en te liquideren ten behoeve van de schuldeisers.

Beide procedures eindigen uiteindelijk in de sluiting van de vereffening en de verdwijning van de vennootschap als rechtspersoon.

Door de aanstelling van een curator biedt het faillissement meer waarborg aan schuldeisers dan een gewone vereffening die door het bestuur (als vereffenaar) kan worden afgewikkeld.

Een faillissement impliceert dan wel weer voor het bestuur een totaal verlies aan controle over de vennootschap. In sommige omstandigheden kan een vennootschap ook gerechtelijk worden ontbonden. Daarmee beoogt de ondernemingsrechtbank slapende vennootschappen uit het rechtsverkeer te halen.

Zo is een gerechtelijke ontbinding mogelijk indien een vennootschap haar jaarrekeningen niet neerlegt, een fictieve zetel houdt, enz.... In die gevallen wordt een gerechtelijke vereffenaar aangesteld waarbij ook het bestuur de controle over de vennootschap verliest.

Een vennootschap die al dan niet vrijwillig wordt ontbonden, blijft hoe dan ook onderworpen aan de vennootschapsbelasting gedurende de tijd nodig voor de afwikkeling van de vereffening van haar vermogen.

Jaarlijks zal de vereffenaar een aangifte vennootschapsbelasting moeten indienen tot aan de sluiting.

Ook bij faillissement blijft de vennootschap belastingplichtig waarbij de curator die verplichtingen kan vervullen.

7

Over de terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever / België - Nederland

Het fiscale landschap in België kent een geaccepteerd kader voor de terugbetaling van “kosten eigen aan de werkgever”. Het gaat om kosten die werknemers / bestuurders maken voor hun werkgever en die dus ten laste zijn van die werkgever. De terugbetaling van dergelijke kosten maakt geen deel uit van het belastbaar salaris en is dus ook vrijgesteld van inkomstenbelasting en sociale premieheffing. Voorwaarde is wel dat de kosten aantoonbaar beroepsmatig zijn en niet leiden tot een voordeel alle aard voor de werknemer / bestuurder.

Kosten kunnen op twee wijzen worden terugbetaald;

of forfaitair

Een dergelijke forfaitaire terugbetaling kan u zelf in elkaar knutselen maar moet gebaseerd zijn op “herhaalde waarnemingen en steekproeven uit het verleden.

U houdt over een x aantal maanden bonnetjes, bewijsstukken enz. bij en bouwt daaruit een forfaitaire terugbetaling op voor de toekomst.

U kan ook een beroep doen op de forfaitaire terugbetalingen die de federale overheid zelf hanteert voor haar ambtenaren, dat is meteen de veiligste route.

Voorbeelden

- dagvergoedingen voor dienstreizen in binnen- en buitenland;
- terugbetaling van zakelijke kilometers die u met de privé auto rijdt;
- vergoedingen voor thuiswerk, representatiekosten

of uw werkgever betaalt uw kosten terug op voorlegging van effectieve bewijsstukken zoals declaraties, facturen enz. Hier denkt u aan facturen op uw naam, maar eigenlijk bedoeld voor de werkgever en zakelijke facturen die u in privé heeft betaald...

De terugbetalingen worden vaak in rekening courant vergoed. Belangrijk is in elk geval dat ze verantwoord worden op individuele fiscale fiches 281.10/20. (Vergelijk dit met de salarisfiches die de werkgever jaarlijks uitreikt.) Doet u dat niet, ontstaat er een risico op niet-aftrekbaarheid, boete enz.

Terugbetaling van kosten is uiteraard ook aan de orde voor natuurlijke personen met fiscaal domicilie in Nederland, maar actief in België. Nederland kent immers een heel ander fiscaal kader. De Nederlandse wet kent geen afzonderlijk begrip vergelijkbaar met kosten eigen aan de werkgever maar hanteert de werkkostenregeling. Dat is een stelsel waarbij slechts binnen zeer strikte grenzen en specifieke voorwaarden onbelast vergoedingen kunnen worden toegekend. Valt een terugbetaling of een kost niet onder die regeling, wordt dat automatisch gezien als een belastbaar salarisbestanddeel. Kan vervelend zijn en zorgen voor verwarring en onzekerheid zowel voor werkgevers als werknemers. Een terugbetaling die in België dus niet als een salarisbestanddeel wordt aangemerkt, kan dat wel zijn in Nederland en andersom. Een praktisch voorbeeld van een situatie waarin dit probleem tot uiting kan komen, is wanneer één salaris in meerdere landen in de belastingheffing wordt betrokken. Denk daarbij aan een salary split of toepassing van de compensatieregeling op grond van het Verdrag.

Dan is er ook nog het Verdrag tot vermijding van dubbele belasting wat nadrukkelijk voorziet in een heffingsbevoegdheid voor salarissen aan het land waar de dienstbetrekking wordt uitgeoefend. Omdat het Verdrag verder geen eigen definitie van het salarisbegrip geeft, valt men terug op nationale wetgeving met een mogelijke dubbele heffing tot gevolg. In praktijk ziet men dan dat Nederlandse belastingambtenaren Belgische kostenvergoedingen in twijfel trekken of zelfs niet erkennen wat leidt tot discussies over aanvullende belasting, correcties en inhoudingsverplichtingen. Ook hier is de situatie van een salary split een goed voorbeeld. De doelstelling moet dan ook zijn dat zowel België als Nederland een gemeenschappelijk salarisbegrip hanteren, desgevallend vaststellen in bilaterale overeenkomsten. Zolang er geen heldere administratieve richtlijnen bestaan, blijft rechtsonzekerheid overeind.

Meervoudig stemrecht/meer stemrechten dan aandelen in een vennootschap

In het Belgisch vennootschapsrecht is het mogelijk dat één aandeel recht geeft op meerdere stemmen op een algemene vergadering mits voorzien in de statuten. Dit meervoudig stemrecht wijkt af van de regel één aandeel / één stem.

De statuten van de vennootschap moeten in dat geval duidelijk de verschillende aandelensoorten en hun stemrechten identificeren waarbij het meervoudig stemrecht kan variëren in functie van de tijd, het type van beslissing of de aandeelhoudersparticipatie. Deze flexibiliteit maakt meervoudig stemrecht een nuttig instrument, onder meer in familiale ondernemingen en in aandeelhoudersovereenkomsten, maar vereist een zeer zorgvuldig geschreven statutaire regeling om de goede werking van de algemene vergadering te waarborgen.

Meervoudig stemrecht kan diverse vormen aannemen zoals;

- thematisch stemrecht waarbij het aantal stemmen per aandeel afhangt van het type van beslissing;
- een progressief of degressief stemrecht afhankelijk van het aantal aandelen;
- of het loyaliteitsstemrecht dat extra stemmen voorziet op basis van de duur van het aandelenbezit.

De invoering van aandelen met meervoudig stemrecht vereist dus een uitdrukkelijke statutaire basis, waarbij in de statuten de verschillende aandelensoorten en hun stemrechten zeer precies moeten worden bepaald.

In bestaande vennootschappen impliceert dat een statutenwijziging middels een buitengewone algemene vergadering voor de notaris.

U onthoudt dat meervoudig stemrecht - overigens ook mogelijk voor maatschappen - niet standaard is, maar moet worden uitgeschreven in de statuten. Aandeelhoudersovereenkomsten zijn een goed startpunt om te komen tot invulling van de bepalingen, maar volstaan op zich niet.

Heeft u verdere vragen over het meervoudig stemrecht of andere rechten verbonden aan de aandelen van een vennootschap, aarzel niet ons te contacteren.

UIT DE RECHTSPRAAK EN RULINGPRAKTIJK

Kapitaalvermindering uit passieve holding kan misbruik uitmaken

Een recent arrest van het Hof van Beroep werpt opnieuw licht op de risico's van fiscaal gedreven holdingstructuren met een zogenaamde oude "step up". Tot 2017 was het mogelijk om middels een aandelenfusie (inbreng in natura) een holding op te richten met creatie van fiscaal kapitaal. Dat was vrij eenvoudig. U had aandelen in een vennootschap A, ter waarde van bv. 1.250.000 eur en bracht deze onder in vennootschap B (holding) tegen uitgifte van nieuwe aandelen. B kreeg dan op haar balans een fiscaal kapitaal van 1.250.000 eur die op een later moment belastingvrij uitgekeerd kon worden middels een kapitaalvermindering.

Jarenlang was dit geen vreemd gegeven en konden belastingplichtigen dit zelfs vlot afrulen bij de belastingdienst. Maar die tijden zijn voorbij. Meer zelfs, in een recent arrest van het Antwerpse Hof besluiten de raadsheren dat deze constructie misbruik kan uitmaken.

De feiten; belastingplichtigen richten een holding op waarin ze de aandelen van hun werkvennootschap inbrengen. De inbreng bestaat vooral uit reserves en liquide middelen. Kort daarna voeren zij een kapitaalvermindering van 1.250.000 eur door, zonder vernietiging van aandelen. De vermindering werd geboekt als een vordering in rekening courant. Middels interne verrekeningen wordt uiteindelijk de privé schuld van de aandeelhouders aan de onderliggende werkvennootschap weggestreept.

De belastingdienst beschouwt deze verrichtingen als een “kunstmatige constructie” met als enig doel het vermijden van roerende voorheffing op dividend. Middels de algemene antimisbruikbepaling heffen ze alsnog dividendbelasting. De belastingplichtigen stellen dat hun opzet legitiem is. De kapitaalvermindering is een wettelijk toegestane techniek, en de holding werd opgericht om zakelijke en familiale redenen zoals een toekomstige overname en vermogensplanning.

Het Hof geeft de belastingdienst gelijk en oordeelt dat er sprake is van fiscaal misbruik. De constructie gaat in tegen de geest van de wet. Het Hof stelt vast dat de werkvennootschap via een omweg haar eigen middelen tebeschikking stelt aan de aandeelhouders. Normaliter zou dit via een dividenduitkering met roerende voorheffing verlopen. Door gebruik te maken van een holdingstructuur en een kapitaalvermindering wordt de belasting omzeild. Volgens het Hof is er geen ander doorslaggevend motief dan belastingbesparing; de holding heeft geen zelfstandige activiteit en dient louter als vehikel. Argumenten zoals een overname of vermogensplanning houden geen stand, ze worden niet onderbouwd en blijken ook in praktijk niet uitgevoerd.

De casus toont dat een fiscale optimalisatie zonder reële economische of familiale motieven steeds onder vuur kan komen liggen. Zelfs indien alle stappen op zich wettelijk zijn toegelaten, kan de combinatie ervan door de belastingdienst worden herbekeken en geherkwalificeerd. Dit betekent niet dat elke kapitaalvermindering geherkwalificeerd kan worden tot dividend. Het is van belang om de holding voldoende inhoud te geven, evenals een economische reden voor de kapitaalvermindering. Echter, ook van belang, de casus betreft een kapitaalvermindering uitgevoerd in 2017. Sinds '18 is er middels een wetgevend ingrijpen in veel gevallen sowieso een (gedeeltelijke) herkwalificatie tot een dividend. Het lijkt ons niet zo dat eenzelfde redenering in dat geval kan opgaan.

2

Over de fiscale aftrek van beroepskosten en de correctie van een jaarrekening

Kosten zijn fiscaal aftrekbaar in zoverre die “gedaan en gedragen zijn om belastbaar beroepsinkomen te verwerven of te behouden”. Het opnemen van een kost in de boekhouding van een vennootschap en het fiscaal aftrekmoment is het jaar waarin de kost een “zeker en vaststaand karakter” verkrijgt, ongeacht het jaar waarin de kost effectief betaald wordt. Dat is een verplichting, geen keuzerecht voor belastingplichtigen.

Heeft u bijvoorbeeld in 2024 een zekere factuur ontvangen voor de herstelling van een investering, moet u die factuur ook in 2024 in uw boekhouding als kost boeken en in aftrek nemen, ook al heeft u slechts begin 2025 het factuurbedrag betaald. De fiscale aftrek uitstellen tot dit jaar is géén keuzemogelijkheid.

Dat kan een vervelend gevolg hebben. Stel dat u die herstellingskost toch in aftrek neemt dit jaar en dat aan het licht komt bij een belastingcontrole, die wellicht wordt gehouden in 2028/2029, kan u een administratief bezwaar om die boekingsfout te corrigeren op dat ogenblik wellicht vergeten...

Kan u dan nog een beroep doen op de procedure tot ambtshalve ontheffing die ook voorzien is voor “materiële vergissingen”. Daar heeft u immers drie jaar de tijd voor vanaf 1 januari van het aanslagjaar. In het verleden werd die mogelijkheid zeer strikt geïnterpreteerd.

Een jaarrekening die een onderneming neerlegt is bindend, ook fiscaal.

Wenst u een gedeponeerde jaarrekening te corrigeren en ook de fiscale aangifte die erop gebaseerd is, is dat niet tegenstelbaar aan de belastingdienst.

Recente rechtspraak is wat genuanceerder. Rechtzettingen aan een jaarrekening kunnen wel tegenstelbaar zijn indien het gaat om;

- de rechtzetting van een materiële vergissing;
- de correctie van een inbreuk op de boekhoudwet;
- een dwaling in de waardering van een post van de jaarrekening.

Als materiële vergissing wordt aanvaard “een verstrooidheid of een onzorgvuldigheid in de jaarrekening en de fiscale aangifte die voor een belastingplichtige op geen enkele manier voordelig is, maar integendeel enkel nadeel met zich meebrengt”. In dat geval kan men een beroep doen op de procedure tot ambtshalve ontheffing en dus ook op de langere proceduretermijn.

Aan deze editie werkten mee: Melanie Declercq - belastingadviseur • Brecht Debruyne - advocaat • Yannick Dewitte - fiscaal jurist • Joeri Van den Lemmer - fiscaal jurist • Anke Van Santvliet - fiscaal jurist • Kenzo Van Passen - fiscaal jurist • Yousef Arbaoui - fiscaal jurist • Lauren Van Thillo - fiscaal medewerker • Julie Maes - fiscaal jurist • Alexander Bonné - handelsingenieur/fiscalist • Kris Van Aert - sociaal jurist • Evy Van Hees - sociaal jurist • Luna De Schutter - fiscaal jurist

GDPR - indien u deze nieuwsbrief niet langer wenst te ontvangen kan u een e-mail sturen aan mail@bnr.be. U en/of uw onderneming worden dan onmiddellijk verwijderd uit de verzendingslijst. Indien u onze privacyverklaring wenst na te lezen, kan u deze vinden op www.bnr.be/gdpr.

Verantwoordelijke uitgever / B&R / Jan Bonné. Er wordt gestreefd naar een maximale betrouwbaarheid van verstrekte informatie waarvoor wij evenwel niet aansprakelijk kunnen worden gesteld.

